

“Αναπτύσσοντας Πολυμέσα στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση”

Τάσος Λαδιάς, Κώστας Παπαϊωάννου

Στα περισσότερα σχολεία θα συναντήσουμε εκπαιδευτικούς, κυρίως πληροφορικούς, που θα διαμαρτύρονται για την έλλειψη εργαστηρίων. Εμείς στο Ενιαίο Πολύ - κλαδικό Λύκειο Κορυδαλλού θα μπορούσαμε να πούμε ότι μάλλον έχουμε κορεστεί όσον αφορά την απόκτηση εξοπλισμού, ειδικά για την ανάπτυξη εφαρμογών πολυμέσων. Θα δούμε πως φτάσαμε σ' αυτό το σημείο. Θα αναπτύξουμε μερικές προσωπικές απόψεις, αλλά κυρίως θα περιγράψουμε τι έχουμε κάνει στο ΕΠΛ Κορυδαλλού και τι αποτελέσματα έχουμε. Τα συμπεράσματα ας είναι δικά σας.

Το κράτος (για κάποιους λόγους) δεν δίνει πλέον λεφτά στα τυφλά! Δίνει λεφτά για την εκπαίδευση αλλά με νέες διαδικασίες: Χρηματοδοτεί προσπάθειες εθελοντών εκπαιδευτικών που επιθυμούν να αναπτύξουν κάποια έργα. Δεν τρέφονται αυτά πάτες ότι αυτά καθαυτά τα έργα θα βελτιώσουν αποτελεσματικά την εκπαίδευση αλλά εκτιμάται ότι η εμπλοκή των σκαπανέων-εκπαιδευτικών στη διαδικασία εκτέλεσης του έργου θα δημιουργήσει νησίδες μέσα στο χώρο των εκπαιδευτικών που θα λειτουργήσουν ως πιλότοι και οι οποίες θα διαθέτουν τις απαραίτητες υποδομές σε εξοπλισμό και ανθρώπινο δυναμικό για την αφομοίωση και διάχυση της εκπαιδευτικής τεχνολογίας σε υπόλοιπο το εκπαιδευτικό σύστημα

Το κύριο πρόβλημα που αντιμετωπίζει το κράτος ως χρηματοδότης που επιθυμεί "τα λεφτά του να πιάσουν τόπο", δεν είναι η αγορά εξοπλισμού αλλά η εξεύρεση του ανθρώπινου δυναμικού που θα αξιοποιήσει τις δυνατότητες του εξοπλισμού. Η εμπειρία λέει ότι είναι πολύ δύσκολο να βρεις εκπαιδευτικούς που να πληρούν τους παρά - κάτω όρους: Να έχουν εξειδικευμένες γνώσεις σε θέματα εκπαιδευτικής τεχνολογίας, να διαπνέονται από πνεύμα συνεργασίας και να είναι πρόθυμοι να συμμετάσχουν σε projects με στοιχειώδη-συμβολική αμοιβή. Έτσι παράλληλα με τον αγώνα για εξεύρεση πόρων για την αγορά εξοπλισμού και με την προσπάθεια για την απόκτηση τεχνολογίας θα πρέπει να "εκπαιδευτεί" και η ομάδα εργασίας. Η "εκπαίδευση" μπορεί να γίνει με την ανάθεση στα μέλη της υποέργων και είναι μια μακρόχρονη και επίπονη διαδικασία εξέλιξης και αξιολόγησης.

Εμείς συγκεκριμένα στο ΕΠΛ Κορυδαλλού ασχολούμαστε με τα πολυμέσα Πήραμε το πρώτο πρόγραμμα χρηματοδότησης, την "ΤΕΧΝΟΜΑΘΕΙΑ Ι" από την Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας το 1995 (έχοντας όμως εμπειρία πολυμέσων από το 1987). Μέσα από αυτό το πρόγραμμα μάθαμε να συντάσσουμε αιτήσεις-προτάσεις για χρηματοδότηση, να διαχειριζόμαστε χρήματα του δημοσίου, να προμηθευόμαστε εξοπλισμό σύμφωνα με τις νόμιμες διαδικασίες, να τηρούμε τους "κανόνες του παιχνιδιού", αποκτήσαμε τεχνολογία στην ανάπτυξη εκπαιδευτικών εφαρμογών πολυμέσων και κυρίως εντοπίσαμε και καταγράψαμε τις αδυναμίες και τα

Η ανάγκη που δημιούργησε αυτό το δίκτυο επαφών ήταν η έλλειψη τεχνογνωσίας και το έλλειμμα σωστής καθοδήγησης από μέρους του ΥΠΕΠΘ (Διεύθυνση Σπουδών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και Διεύθυνση Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης του Ενιαίου Διοικητικού Τομέα Θεμάτων Ευρωπαϊκής Ένωσης). Δεν είναι τυχαίο ότι μετά από τις πρώτες προτάσεις δημιουργήθηκε ένα κλίμα αντίδρασης από μερικά μέλη του Γραφείου Κινητικότητας της Διεύθυνσης Σπουδών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του ΥΠΕΠΘ που προσπάθησαν να ανασχέσουν την επέκταση των πληροφορικών και του σχολείου μας σε αυτά τα προγράμματα. Η αντίδραση αυτή εκδηλώθηκε συχνά και με αντιιδεοντολογικούς τρόπους και μεθοδεύσεις ακόμα και σε προσωπικό επίπεδο. Υποθέτω ότι αντιδρούν έτσι είτε γιατί είναι κάτι που δεν το καταλαβαίνουν είτε να τους φοβίζει το γεγονός ότι δεν μπορούν να ελέγξουν αυτή την από τα κάτω αυθόρμητη διεργασία αυτοοργάνωσης που παρουσιάζεται. Τι καινούργιο έφερε στο σχολείο μας αυτή η δραστηριότητα;

Έφερε αρκετά χρήματα για αγορά εξοπλισμού τεχνολογίας πολυμέσων. Ένας κίνδυνος που εντοπίστηκε ήταν να αναπτύξουμε συμπεριφορές νεόπλουτου και ενώ πριν για κάθε αγορά είμαστε πολύ προσεκτικοί, τώρα να παρατηρούνται σημεία χαλάρωσης ... Παρόλα αυτά έχουμε αποκτήσει εξειδικευμένο εξοπλισμό για την ανάπτυξη πολυμέσων με τον οποίο προσπαθούμε να εξοικειωθούμε. Αυτό που μας κάνει όμως περήφανους είναι ότι όχι μόνο δεν πήραμε δραχμή από τον προϋπολογισμό του σχολείου για την απόκτηση του εξοπλισμού αλλά δρούμε σε μερικές περιπτώσεις και ως χορηγοί καλύπτοντας ανάγκες του σχολείου.

Μερικοί από τους συναδέλφους που ήταν έξω από τη διαδικασία άρχισαν να μιλάνε για κατάχρηση στις αμοιβές που θα δοθούν. Εδώ θα πρέπει να τονίσουμε δύο πράγματα:

Η κατανομή των αμοιβών γινόταν όταν υποβάλλαμε την αίτηση για το πρόγραμμα. Δεν μπορεί κανένας τότε να είναι αλάθητος και να προβλέψει την απόδοση που θα έχει το κάθε μέλος κατά την εκτέλεση του προγράμματος.

Μερικές φορές είτε άμεσα είτε έμμεσα χρειάστηκε να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός απόσβεσης τριβών ώστε να ξεπεραστούν κάποιες γραφειοκρατικές δυσκολίες με αποτέλεσμα το ύψος κάποιων αμοιβών να είναι παρεξηγήσιμο.

Άλλες φορές κάποιες αμοιβές που θα πάρουν εκπαιδευτικοί του σχολείου από συμμετοχή σε συμπράξεις άλλων σχολείων προέκυψαν από διαπραγμάτευση μεταξύ των συμπράξεων και ίσως το ύψος των αμοιβών αυτών να είναι δυσανάλογο.

Η πόλωση διατηρείται ως σήμερα αλλά οι υποστηρικτές της άλλης πλευράς έχουν απομονωθεί μετά από την διαφάνεια που επικρατεί στην οικονομική διαχείριση μετά την έγκριση του προγράμματος.

Εδραιώθηκε η αντίληψη ότι πολλές φορές είμαστε εμείς εκείνοι οι οποίοι καθορίζουν τις προδιαγραφές που θα πρέπει να έχουν κάποια έργα, λόγω της ανεπάρκειας των προϊσταμένων διοικητικών οργάνων που θα έπρεπε να καθοδηγούν αυτές τις διαδικασίες.

Έχει διαμορφωθεί η αντίληψη μεταξύ των συναδέλφων ότι οι καθηγητές πλη-

ροφορικής του σχολείου λειτουργούν ως φορείς εισαγωγής και διάχυσης εκπαιδευτικής τεχνολογίας και τεχνογνωσίας αυξάνοντας το κύρος μας μεταξύ των άλλων ειδικοτήτων.

Η άμεση επικοινωνία, που σήμερα γίνεται κατά κανόνα είτε μέσω internet είτε τηλεφωνικά, με άτομα από άλλες Πολυεταιρικές Σχολικές Συμπράξεις, για την αντιμετώπιση των κοινών προβλημάτων που παρουσιάζονται, μας επιτρέπει να έχουμε μια πληροφόρηση για ένα μεγάλο εύρος των δραστηριοτήτων αυτού του άτυπου δικτύου. Η συλλογική γνώση που αναπτύσσεται με αυτή την διασπορά των πληροφοριών καθιστά ικανά τα μέλη του δικτύου να εντοπίζουν τα προβλήματα και να προτείνουν τις λύσεις σε πολλές περιπτώσεις προς το ΥΠΕΠΘ και τη Μονάδα Τεχνικής Στήριξης και Διαχείρισης των Προγραμμάτων Κινητικότητας του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας.

Το φθινόπωρο του 1997 τέσσερεις εκπαιδευτικοί από το σχολείο μας που αποτελούσαν τον πυρήνα της προαναφερθείσας δράσης παρακολούθησαν σεμινάριο ενημέρωσης και εμβάθυνσης 40 ωρών που διοργάνωσε η ΠΕΚΑΠ με θέμα "Σχεδίαση και ανάπτυξη εκπαιδευτικών εφαρμογών πολυμέσων με το εργαλείο συγγραφής πολυμέσων Director 6.0 της Macromedia".

Παράλληλα με τη δραστηριότητα των Πολυεταιρικών Σχολικών Συμπράξεων υποβάλλαμε πρόταση, για ενδοσχολικό σεμινάριο ενημέρωσης και εμβάθυνσης (δράση 1.2.β) στο ΕΠΛ Κορυδαλλού με θέμα "Οι εκπαιδευτικές παρουσιάσεις με χρήση τεχνολογίας πολυμέσων, ως βοήθημα στη διδασκαλία". Το σεμινάριο που είχε διάρκεια 40 ωρών και το παρακολούθησαν 20 εκπαιδευτικοί του ΕΠΛ Κορυδαλλού την άνοιξη του 1998.

Μελλοντικοί στόχοι μας είναι:

- Να αποκρυσταλλώσουμε και θεωρητικοποιήσουμε την εμπειρία από τη διαχείριση προγραμμάτων κινητικότητας. Προς αυτή την κατεύθυνση έχουμε υποβάλλει πρόταση στα προγράμματα κινητικότητας για θεματικό σεμινάριο (δράση 1.2.γ) με τίτλο "Project management έργων ανάπτυξης εφαρμογών πολυμέσων πολυεταιρικών σχολικών συμπράξεων".
- Να αποκτήσουμε εξελιγμένη τεχνογνωσία σε τομείς όπως η σχεδίαση σελίδων στο internet. Προς αυτή την κατεύθυνση έχουμε υποβάλλει πρόταση στο πρόγραμμα "ΤΕΧΝΟΜΑΘΕΙΑ ΙΙ" της ΓΓΕΤ.
- Να κινηθούμε προς την κατεύθυνση συνεργασίας με ευρωπαϊούς εταίρους. Προς αυτή την κατεύθυνση έχουμε επαφές με σουηδικό σχολείο για σύμπραξη στο Comenius για συνεργασία όπου αυτοί θα ασχοληθούν με την ιστορία των Βίκινγκς και εμείς με την ανάπτυξη της εφαρμογής πολυμέσων.
- Να προχωρήσουμε σε μια πιο οργανωμένη μορφή του δικτύου επαφών που αναπτύσσεται μεταξύ των Πολυεταιρικών Σχολικών Συμπράξεων που ασχολούνται με πολυμέσα.